

כב שני שמונה קולות

שמה מה על

למה רימה מה שמה

תמים יחרו ועוד ימים כל כבודם העמים וראו רמה

אל ואתה חומה מה כלי זימה ממוינה ברחקם

ולעלמא ולעלכא קץ לאין רי לבלי לעלם לירידי תברך שרי

לוח המזמורים והשירים

ח	יד	אפתח סיר במשקו	קולות ו דף ז	סיר המעלות אחרי כל ירא ה'
ח	יז	יבדל חללים חו	ח	סיר המעלות לדוד לולי ה'
ח	יח	ארץ עולם	ט	אודך כי עניתני
ח	יט	הללויה אחרי אים ירא את ה'	י	ברוך הבא בשם ה'
ח	כ	הללויה אודה ה' בכל לבב	יא	מחזור לדוד הבן לה'
ח	כא	מחזור סיר ליום העשרה	יב	אפתח כל קצות
ח	כב	למי חסון לעשות יקר	יג	אין כחליונו

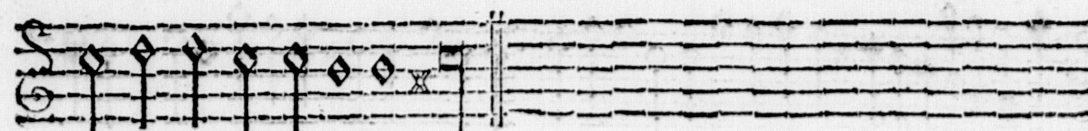
כא

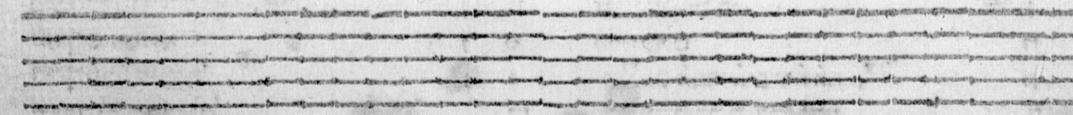
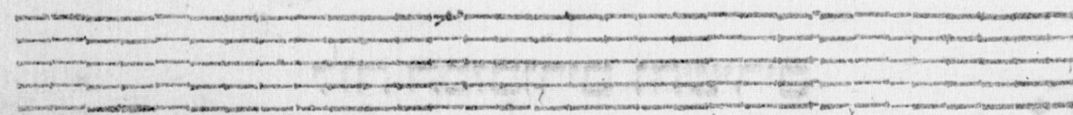
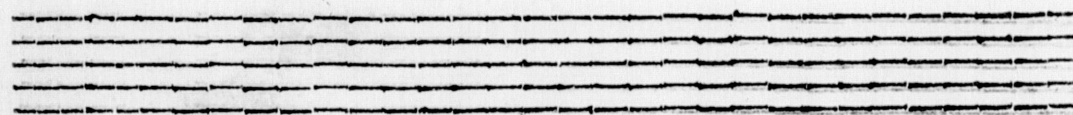
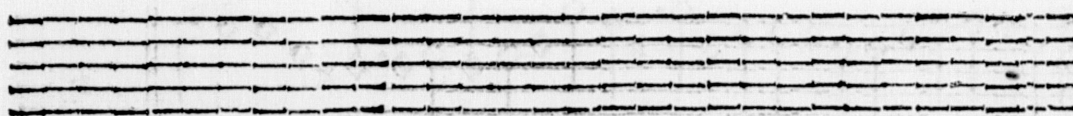
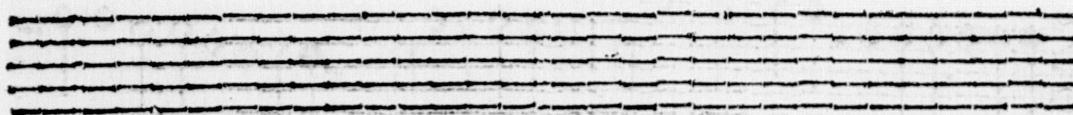
ח' ישר כי להגיד יחיו ורעננים

בו עולתה ולא בו עולתה ולא צורי צורי

בו עולתה ולא צורי

ולומר לה' לחודות יוכחשבת ליום שיר מזמור
 ואמנתיך חסדך בבקר לחגיד עליך לשמך
 מעשיך גדלו מה בכבוד הגיון עלי בלילות
 מחשבותיך עמקו מאד ה' מעשיך גדלו מה
 עשב כמו רשעים בפרוח זאת את יבין לא וכסיל
 עד עדי להשמר און פועלי כל ויציצו
 קרני כראם ותרם ה' לעולם מרום ואתה
 יפרח כתמר צדיק רענן בשמן בלותי
 רשנים בשיבה ינוכין עיר ישגה בלבנון כארז

ראשון שמונה קולות

יט

ועד ישרים בסוד לכב בכל ה' אודה הללויה

עשה זכר לעד עומדת וצדקתו פעלו וחרר הוד

חגיד מעשיו כח ה' זרחום חנוק לנפלאותיו

נאמנים ומשפט אמת ידיו מעשי נזים נחלת לחם לתת לעמו

לעולם צוה לעמו שלח פדות פקודיו כל

לכל טוב שכל ה' יראת חכמת ראשית שמו ונורא קדוש בריתו

לעד עומדת תחלתו תחלתו עושיהם

שמונה קולות ראשון

מאד חפץ במצותיו ה' את ירא איש אשרי חללוהו
וצדקתו יבורך ישרים דור ורעו יהיה בארץ נכור
ימות לא לעולם כי וצדיק ורחום חנון לער עומדת
נכון יירא לא רעה משמעה צדיק יהיה עולם לזכר
לאביונים נתן פור יירא לא לכו סמוך בה' בטוח לכו
שנינו וכעס יראה רשע בכבוד תרום קרנו לער עומדת צדקתו
תאבד רשעים תאות תאות ונמס יחרוק

Empty musical staves for additional notation.

שמות קולות ראשון סיסמו

בחפצו נעשה לעת נכרא יציר כל במרם מלך אשר עולם אדון

והוא חיות והוא חיה והוא נקרא שמו מלך אני כל

לו להמשיל שני ואין אחר והוא בתפארה יחיה

והוא והמשרה העוז ולו לחחבירה

אפקיר בידו אקרא ביום כוסי מנת ומנוסי נקי

לי ח' חיותי ואעירה אישן בעת רוחי

אירא ולא

שמונה קולות ראשון יו

ואין אחד מציאותו אל עת ואין נמצא וישתבח חי אלהים יגדלן

אדון חנו לאחרותו סוף ואין נעלם כיחודו יחיד

נתנו נבואתו שפע ומלכותו גדולתו יורה נוצר לכל עולם

על אל לעמו נתן אכת תורת ותפארתו סגולתו אנשי אל

לעולמים דתו יסיר ולא חאל יחליף לא ביתו נאמן נביאו יד

בקדמותו דבר לסוף מביט סתרינו ויודע צופה לזולתו

אליהם מתיש ישועתו קץ מחבי לפרות משיחנו ימין לקץ ישלח

תהלתו שם עד עדי ברוך תהלתו שם עד עדי ברוך חסדו ברוך

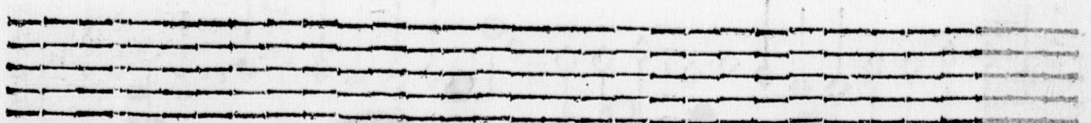
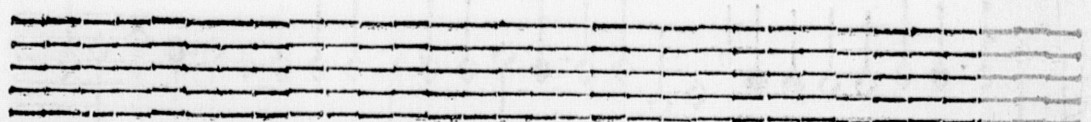
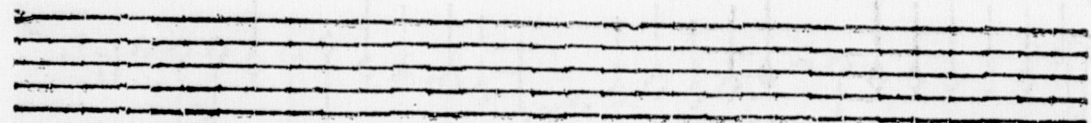
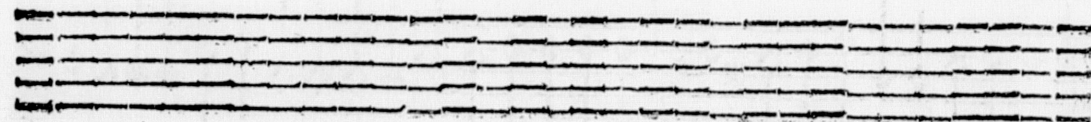
מו סימני

משה תמים איש צאצאי תמים יחי יחידו ארון לו

שרי ארון לו פותחים את שרי אל אל אשר ואחרו

בנסוע משה כאמר את שח כמו למפור עשה קומח

תארון תארון

שמע קולות

שני

ע

עַת שְׂרִי אֵל אֵל אֲשִׁיר תִּרְוֹן לִבִּי וּלְשׁוֹן בְּשִׁפְתֵי שִׁיר אִפְתַּח

לֹו פִּתְחִים עַת שְׂרִי אֵל אֵל אֲשִׁיר אֲרֹן לֹו פִּתְחִים

יִנְהָרוּ בְּמִסְכּוֹ כַּמֶּלֶךְ בֵּן לְצִיּוֹן רֹאשׁוֹן אֲרֹן

לֹו פִּתְחִים עַת שְׂרִי אֵל אֵל אֲשִׁיר מִרְוֹן כִּבְנוּ בְּנוּי מִיּוֹב אֵל

בְּלִילֵת אֲרֹן לֹו פִּתְחִים עַת שְׂרִי אֵל אֵל אֲשִׁיר אֲרֹן

וְהִשְׁרֹן הַהָר תִּנָּה יֵשִׁי וּלְבָן פָּנָה לְרֹאשׁ תְּהִי נָא יוֹפִי

לִפְנֵים לִפְנֵי יָשׁוּב אֲרֹן לֹו פִּתְחִים עַת שְׂרִי אֵל אֵל אֲשִׁיר

אֵל אֲשִׁיר בְּאֲרֹן מִוִּנְחִים אֲבָנִים וְלִוְחֹת מַפְנִינִים יָקָר

פִּתְחֵי עַת שְׂרִי אֵל אֵל אֲשִׁיר אֲרֹן לֹו פִּתְחִים עַת שְׂרִי אֵל

שמונה קולות

שני

כמלכנו מי באדוננו מי כאלהינו מי

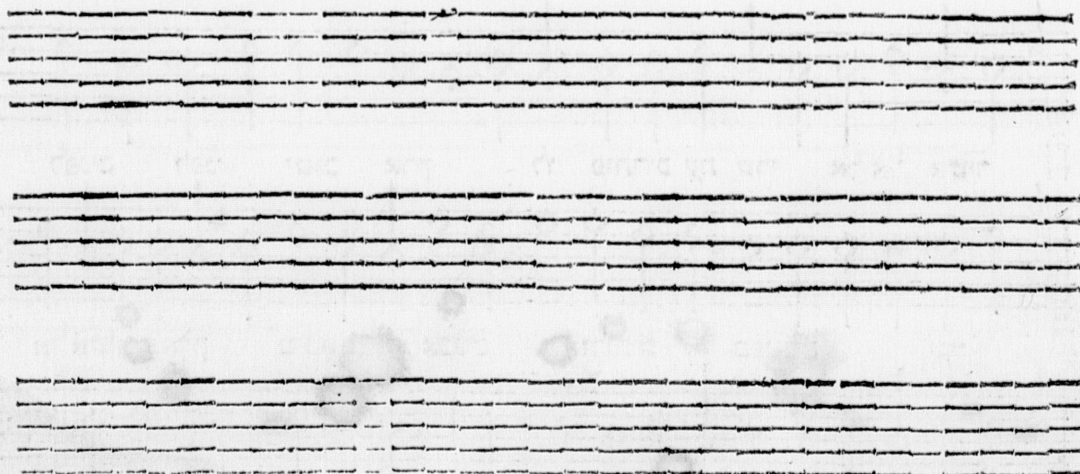
נודה לאדוננו נודה לאלהינו נודה כמושיענו מי

אלהינו הוא אתה למושיענו נודה למלכנו

הוא אלה מלכנו הוא אתה אדוננו הוא אתה

אתה אדוננו הוא אתה אלהינו הוא אתה מושיענו

מושיענו הוא אתה מלכנו הוא

חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל בְּרוֹן וְאֶעֱנֶה שְׁפָתַי נֹא אֶפְתָּח
 נִקְרָא גּוֹאֵל לְצִיּוֹן וְכֹא יוֹאֵל יִשְׁעֵנוּ עַתָּה אֶקְרָא מִהוֹלֵל
 בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל בְּרוֹן אֵו
 וְכִפְר נִדְרֵינוּ וְנִשְׁלֵם גּוֹאֲלֵנוּ חֵי אֵל שְׁבוּחֵנוּ תִּשׁוּב חֲאֲרֹן
 חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל אַחֲרָן
 וַיִּתְּרוֹן יִגְבֵּר וַחֲיִלִּים מַעֲזוֹ אֱלִים אֵל וְלֵנוּ גִּבּוֹרִים נַעֲבֹד חֵן
 נִשִּׁיר נִשִּׁיר וְחֵי יִגּוֹן וְנִסַּ תְּהִי אֵל נֹא חֹזְקֵי חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל
 שְׁפָתַי נֹא אֶפְתָּח חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ וַיְהִי כֵּן
 חֲאֲרֹן בְּנִסּוֹעַ אֲשִׁיר חֵי לֵאל בְּרוֹן וְאֶעֱנֶה

לה' השתחוּ שמו כבוד לה' הבו לדוד מזמור

ה' הרעים הכבוד אל המים על ה' קול קדש בחרת

שוכר ה' קול בחרת ה' קול בכח ה' קול רבים מים על

הלבנון ארוי את ה' וישבר ה' זישבר ארוים

ה' קול ראמים בן כמו ושדיון לבנון עגל כמו וירקידם

קדש מרבר ה' יחול מרבר יחול ה' קול אש להבות חיצב

כבוד אומר כלו ובהיכלו אילות יחולל ה' קול

יתן לעמו עוז ה' לעולם מלך ה' וישב ישב למבור ה'

בשלוש עמו את יברך ה' בשלוש עמו את יברך ה'

ששת קולות

מבית ברכנוכם ה' בשם הבא ברוך ה' מבית ברכנוכם ה' אל המזבח קרנות עד בעבותים הנאסרו לנו ויאר ה' אל המזבח קרנות עד בעבותים הנאסרו לנו ויאר ה' כי לה' הודו ארוממך אלהי ואורך אתה אלי לעולם כי לעולם כי חסרו לעולם כי לעולם כי טוב לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו לעולם

ששח קולות מיסמו

כי אורך לי ויהי עניתני כי אורך

חבונים מאסו אבן לישועה לי ויהי עניתני

היאזאת היתה ה' מאת פנה לראש היתה

נפלאות היאזאת היתה ה' מאת בעינינו נפלאות

נגילה ה' עשה היום זה בעינינו

נגילה נגילה בו ונשכחה בו ונשכחה

נגילה נגילה בו ונשכחה בו ונשכחה

ששח קולות

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring diamond-shaped notes and a common time signature 'C'.

נא יאמר לנו שהיה ח' לולי לרוד חמעות שיר

אוי אדם עלינו בקום לנו שהיה ח' לולי ישראל

חיים המים אוי בנו אפס בחרות בלענו חיים

ה' ברוך נפשנו על עבר נחלה שטפנו

ה' בשם עורנו לשניהם טרף נתנו שלא

עושה וארץ שמים עושה וארץ שמים עושה

שמים וארץ

Empty musical staves at the bottom of the page.

ששה קולות

סימטון

ה' ירא כל אשרי חמעות שיר

בירכתי פוריה כגפן אשתך לך ושוב אשריך בדרכיו תחולך

לשלחך סביב ויתים כשתילי בניך ביתך

יברך ה' ירא גבר יבורך בן כי חנה

על שלום לבניך בנים נראה חייך ימי כל מציון ה'

שלום ישראל על שלום ישראל על שלום ישראל

ישראל על

והחזרת חף ביוטובו המתעסקים בה אפי' בנלות המר והנמהר הזה אשר לזה הנני מסכים
לכל מה שכתבו הנאונים דלעיל

כאם יהודה בכמ' משה מפאנו זלל מתושבי ויכזיחה

נדרשנו לאשר שא מאתנו כהונן וכשור' המעולה כמ' שלמה מתאדומים
יצו איש מנשובה אשר כמה יגיעו יגעוהיה אדם הראשון להרפים
מוסיקה עברי' וחוציא חוצא' בלתי מסודר' ואינו כן הראוי יקום איש להזיקו להרפים
בלא או לקנות מהם מיד אחר' לכן אחרי ראינו חרשות על ככה נאת בעלת שרי
חקטאוויר ירח אנהנו חמ' גזורי' כנורת עירין ומימר קרישין בנחש הנושך על כל בר
ישראל אנה שיחיה שלא ירפים בשום אופן לא כלם ולא קצת' מהרברי' אשר בחבור
זה במסיקה חזאת שלא ברשו' המחבר הנל או יורשויו בזמן ט' שנים מתוים' ולא
זוכל כנורת זו גם כן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מבני עמנו
או אחרים שלא ברשות המחבר הנל שיעשה כהם גאיוה רושם לסמן שנתרצת
שימכרו ע' אחר' וכל ישראל ישמעו ויראו כל הלכר ברשת האלת והקללית
חזאת' וחשומע ישכן בטח ושאנן ובצל שדי יתלונן בברכ' אמן ויניצוא חשון שפ'

יצחק גרשון

משה כהן פורט

יהודה ארית ממורינא

שמחה לוצאטו

פּוֹנֵה לְהַיָּדוּת כַּח דְּהִיתָרָא וְלֹאמַר לְמַסּ הַפּוֹסֵק אֲשֶׁר אֲמַרְתִּיו אֲמַרְתִּיו טְהוֹרוֹת מִפְּרִי יְרֵדוּ כּוֹדֵעַ
 סָמוּ בַּמַּעֲרִים כִּי יִפְהַרְץ וַיִּפְהַר הוֹרָה הַלֵּכָה לַמַּעֲשֶׂה לְרַכֵּן עַל הַרְכָּה וְעַל הַתְּפִלָּה בַּמִּדְּרָה
 וּמִשְׁקָל הַמּוֹסִיקָה * זִכְרֵנוּ בִּימֵי חַרְפֵּי בְּהִיּוֹתֵי סוֹקֵד עַל דְּלִתֵּי הַתְּזוּרָה בְּקֶלֶק פֶּאֶרְוֹנָה
 עֵיר שְׂכֵלָה סוֹפְרִים בַּעַת הָיָה וּמִלֵּכְס בְּרֹאשׁ הַבְּאִיץ חָמֹו כַּמֶּה־רֶסֶס זָכַל סוֹרְרָנוּ בְּבֵית
 הַכִּנְסָה כֹּל סָרֵר הַקְּרוּסָה וּפְעָמִים רַבּוֹת לִבְקָשְׁתוֹ דּוֹדָיו לֹא גִרַע וְעִדִּיף מִהֵנִי שִׁנְתָנוּ עֲלֵינוּ
 בְּקוֹלָם מִפְּרִי הַדְּרִיטוֹת הַמִּרְכָּנִים בַּחוּצוֹת וּבְרַחוּבוֹת * בְּכֶן שִׁירֵנוּ לֵה' וְזָמְרָנוּ לֹא לֵהֵיכָן עַד כִּי
 בָּזְכָה לַשִּׁיר סִיר חֲדָשׁ כְּבִיאַת בּוֹאֲלָנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ אֲזִכְנִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ עֲדִי עַד *
 נֶאֱמַר בֶּן צִיּוֹן צִרְפָּתִי בֶּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לְמַנְחֵם הַשִּׁבְלָה :

דְּבַר סְפָתִים אֵךְ לְמוֹתֵר כִּי עֲתָקוֹ גַּם עֲבָדוֹ חֵיל רִאיוֹת מַעֲלָת הַפּוֹסֵק מוֹדֵעַ מְנוּפֶת כּוֹף
 אֲמַרְיוֹ אֵין בְּהֵם כְּתָל וְעֵקֶשׁ כִּי כֹלָם כְּנֹחֵי לְמַבִּין וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹרָנוּ הֵנָּה הַלְּמַבֵּס זֶל הַמַּחְמִיר
 כְּתָב סוֹף הֵת זֶכֶן גִּזְרוּ וְכֹ' זִכְרָנוּ כֹּל יִשְׂרָאֵל לֹאמַר דְּבָרֵי תוֹשִׁבְחוֹת אֲזִי סִיר סֵל הַדּוֹרָאוֹת
 לֹאֵל וְכִיּוֹכָא בְּהֶן עַל הַיֵּין עֵכָל הַסֵּתָא וְמָה אִם עַל הַיֵּין דְּקָרוּב לִכְאֵת מִן הַכּוֹנֵה הַנִּכְוֹל מִחֲמַת
 אֲכִילָה וּפְתִיָה מוֹתֵר * בְּבֵית הַכִּנְסָה דְּאֵין בּוֹ אֲכִילָה וּפְתִיָה רַק הַכֹּל רַכָּה וְתַפְלָה וְהוֹדָאָה
 עַל אַחַת כַּמָּה וּכְמָה דְּמוֹתֵר לְסוֹרֵר סִיר סֵל הַדּוֹרָאוֹת לֹאֵל יִתְב' וְכֹל הַמִּרְבָּה לְסוֹרֵר וְהַלָּהִים
 יַעֲבֹנוּ בְּקוֹל עֵרֵב וְכּוֹנְתָנוּ לְשֵׁם הַרְיָזָה מִשׁוֹכָח וְאִם מוֹתֵר [אֲרַבְּבָא מְבֹהָ] הֵלֵךְ מְבֹהָ לֹאנוֹס
 עַל הָאֵרֶץ לְלַמּוֹד לְחַכְלֹזָה לְשׁוֹכֵל לַעֲמוֹד וּלְסָר' בְּקֶרֶשׁ בְּקוֹל עוֹז וְהוֹדוֹר הַמְּבֹהָ הִיא בַּחֲבֵר' *
 כִּי בְּרוּב עִם הַדְּרִת מִלֵּךְ * וּשְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים פֶּרַק אֵין עוֹמְדִין מִסִּיק כְּמִי לְהַתֵּר וְזֶה אֵינוֹ כְּרִיךְ
 לַפְּנִים * הַצִּיר אֲהֵב הָאֵמֶת וְלִמִּי פִּאֲמָרוּ *
 לִיב סְרוּאֵל

יֵין לֹא יִדַּע בְּכָל אֲלֵה כִּי מְבֹהָ רַבָּה וְעֲלֵיו נֶאֱמַר כִּבְרֵה אֵת ה' מְהֻנָּךְ אֵל תִּקְרִי מְהֻנָּךְ אֵלֶּה
 מִחֲנֻכָּךְ וּמִי שְׁמוּחָה בִּיד מִי שְׁמַנְגַן וּמִשׁוֹרֵר בְּבֵית הַכִּנְסָה בַּשְּׁבָתוֹת וּבִימֵים טוֹבִים וּבַחֲפֶז
 חֲתָנִים וּבְרִית מִילָה לֹא רָאָה מֵאֲדוֹת מַעֲוֹלֹם וְהַדְּבָרִים פְּסוּטִים יוֹתֵר מִבִּיעֻתָּא בְּכוֹתָחָא *
 הַצִּיר בְּרוּךְ בְּכַמֶּךָ שְׁמוּאֵל זִלְהֵה :

קִרְאָה קֵא צוֹנֵם הַשְּׁמִיעֵנִי אֵת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עֵרֵב וּמִדְּקִאֲמַר כִּי קוֹלְךָ עֵרֵב מִשְׁמַע שְׂכָל שִׁיָּהִי
 עֵרֵב בִּיּוֹתֵר בִּיּוֹתֵר רַבִּי לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ וּמִדְּקִאֲמַר קוֹלְךָ סָתֵם וְלֹא קִאֲמַר בְּאֲוִרִיתָא וְלֹא בְּרַבֵּר
 פֶּרֶטִי מִשְׁמַע שְׂכָל שִׁיָּהִי לַעֲבֹדְתוֹ יֵת' לְרִיחַ כִּיחֻחַ לִפְנֵי וּבְפֶרֶט בְּהֵלֵל וּמִמְּמוּרִים וּדְבָרֵי סִיר
 וְשִׁבְחָה אֲלֵינוּ יֵת' וְכִיִּלְלוּלִים וּשְׁרִירִים יִשְׂרָכָם וּבָהֶם נֶאֱמַר כִּבְרֵה אֵת ה' מְהֻנָּךְ מִמָּה שְׁחַנְכָךְ וְהֵם
 הַקְּלוֹת הַעֵרֵבִי הַבְּחִי' בַּמִּשְׁקָל וּשְׁיַעוֹר כְּפִי דְּרִכֵּי הַמּוֹסִיקָה וּמִשְׁבַּח אֲכִי לַעֲשׂוֹתָם * נֶאֱמַר הַקֶּטֶן
 עוֹרָא מִפְּאֵנוּ אִישׁ בְּנִטּוּכָה :

מֵאֵין רֵלָא יִדַּע בְּטִיב הַשִּׁיר לֹא יִדַּע מָה יִדּוֹן בִּיה מְטוֹב עֲרֵבּוֹתוֹ וְתוֹעֲלָתוֹ אֲשֶׁר בְּסָמִים מִמַּעַל
 וְאֲשֶׁר בְּאֵרֶץ כִּאֲשֶׁר כְּתִבְתִּי בְּסִפְרֵי צִיּוֹן אֲשֶׁר לִי מִפְּלִאֵי סְגוּלוֹתָיו כִּי הוּא דְּבַר אֱלֹהֵי בְּאֵמֶת
 וְסֵם בְּתִאֲמַר חֲמִישִׁי הַכְּרַחֲתִי מִרְבּוֹי מִאֲמָרֵי חֲזָל עֲלֵינוּ בְּמִדְּרָשִׁים וּבְסִפְרֵי הַזֶּהָר וּכְמָה
 סְפָרֵי חֲכָמַת הָאֵמֶת וּמִדְּעוֹת כֹּל הַפּוֹסְקִים כֹּלָם כִּי הַמּוֹסִיקָה טוֹבָה בְּעִינֵי אֱלֹהִים וְאִם וְלִיכָא
 מֵאֵין דְּכָלִּיג רַבִּי מִמְּמוּרִים שְׁרִירִים וּפְסוּטִים לְהֵלֵל לֹאֵלֵהֵיכָן בְּבֵית הַכִּנְסָה וּבְכָל שְׁמַחָה סֵל מְבֹהָ
 מוֹתֵרָת

קרש כלל חיא אצלנו והייבים אנו לקשטת ולשמחה ככל מיני שמחה והמועדים
 גם כן נאמ' וביום שמחתכם ומועדיכם ומצוה על השצ' לחנע' קולו בתפלתו ביותר
 ואם יוכל לחשמיע קולו ויחיד' כאילו עשרה משוררים יחד האם לא יהיה טוב • או
 אם יעמדו אצלו מסייעים אשר חנגם ה' קול ערב ובלי סדר רק אה' ארצות בנחונ'
 כל היום בין קהלות האשכנזים ויזמרו עמו ויקרה שיתיחסו ויערכו לו האם יחשב
 לחם לחטא' וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו ז"ל מטה שהננך כיצד אם יש לך קול
 ערב וכו' • ואם כן אטו בשביל שחנן ה' לאלה יריעת החכמה בסדרה ובאים לכבד
 בה' יחיו חטאים בנפשות' חלילה נגזר אם כן על שלוחי צבור שיהיו נוערים
 בחמור' ולא ינעימו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי בקולה דומרא דסד' דאסיר אפי'
 ביחיד ודאי משמע שהרי אמרו דגדאי אי אסיר ומיחיד הוה • ואנו אשר
 חיינו בעלי המוסיקא בתפלותינו והודאותינו עתה נהיחלכו אל העמ' אשר יאמרו
 כי אין אתנו עוד חכמה ונצטק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בזה
 ודאי משום אל תשמו ישראל אל גיל ולא עלה על דעת שום בד' או חכם לאסור
 מלשבח לה' ית' בקול היותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
 לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים הראשונים
 היו מרקדים לפני הכלה כראיתא בט' כתובות בכמה מיני קלות והמחול והריקוד
 שמחה קלה מן הזמר ורבה ממנו ואחניא ליה שטתיה ושטותיה לההוא סבא כמו
 שנו' שם • וביום שמחת תורה יש חזנים מרקדים וסת' בהיקס בב' ועושים שאר מיני
 שמחה ולא ראינו מוחה בידם כי טוב לחודות לה' ככל אופן נכבד ומפואר • ואולם
 עוד שמעתי דמסתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר
 נמצא דרוקא זה שהוא שיר ה' אסור עודנו חוץ מאדמתנו • וגם כזה קרא ולא דקדק
 שהרי שאלת האויבים בני בבל לישראל היתם שישירו לחם לבקשתם משיר שהיו
 חלוי' אומרים בבית המקדש וזהו שירו לנו משיר ציון ולא אטרו שירו וזמרו סתם •
 והם היו משיבים איך נשיר את שיר ה' הקדוש מיוחד לביתו על אדמת נכר ולא
 אמרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' ז"ל על נהרות בבל כשירדנו
 לגולה ושאלם נז' שישירו לו כמו שהיו משוררים על הרוכן ע"כ • וכן אע' ז"ל פי' זה
 חמור נאמ' על לשון חלויים שהם המשוררי' כגלותם על בבל ע"כ • ואם אסור לנו
 עתה לחקריב חוצה לארץ בשביל זה יאסרו התפלות שכנגד תמידן תקנו •
 וכן המומרים שהיו אומרים חלויים על הרוכן יאסר לנו לאומרם עתה בגלותנו •
 אין מקום לגמגם רק על חלומדים חכמה זאת כאשר ישירו ויזמרו שלא בב' ודבר
 מצוה אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה ודאי שרי' דהרי הוכחנו לעיל
 שרשי' ותוספות ורמב"ם וכל גדולי עולם לא אסרו זמרא דפומא אלא להתענג כמו
 בין או במלכ' אבל בבל אופן אחר שרי' • ועוד דכ' להתלמד יהא מותר כי אם
 בשר הדבר וטוב לעשותו לשמח חתן וכלה ובב' להודות לאל ובכל דבר מצוה
 איך יעשו זה אם לא ילמדו תחלה • וגם אחרי שידעו קצת וצריך להשתלם יותר
 ולהעמיד בזכרונם מה שיוודעים כי בימים הבאים הכל נשכח • את זר' ראה קטן
 שב' תלמידים ונתן אל לבו • ועתה עיניו א' נהרי נחלי דבש וחכמה לקיים או לבטל
 את אשר כתב המחקק • חרינאם וטוב מוקק • הצעיר יתורת ארית ממוריא •

ח

פירשו לדעתי דאלכ מת הרוחנו אם חיה שולח לתם בשיר מאל תשמח או מאי
 חיות דבשיר עדיף מאל תשמח: אלא כיון דעקר השאלה וחת שובת היה על השיר
 במשת' הילל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סוכר חרמכם מדרת' ואפי' שירת
 בפח על היין אסורה כדלעיל. מכלל דשלא על היין מותרת ואף שהטור כתב סי'
 הגל' ול' והתוספות מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' בפח אסור אף בלא משתח וכו' וזה הביא בעל ש"ה לומר רש"י
 וזימו' פסקו דדוקא בבית המשתה כו' מיהו כתב הטור בשם מימון ואפי' שלא בבית
 משתה וכו' ע"כ ואומר אני דלעולם ועד גם התוס' ורמבם סוכרים כרש"י דשלא על
 היין שרי מדרכת הטור שם ול' והתוס' מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כההיא דאיתא בירוש' ריש גלוחא הוה קאי ודמיך בומר פי' בשכנו
 ובקומו היו מותרים לפניו ע"כ והיא החלוקה חד' שאמרת' לענג עצמו כמלכים
 ובענין זה ס' ל' גם לרמבם בתש' ראף בפח ושלם במשתה אסור וכן לתוספ' אבל
 בפח שלא במשתה ושלם לענג כבני מלכים לא לשמח עצמו לתור' או לחתלמר
 או במצות שר או מוטל וכיוצא ואצל' לדבר מצוה אליבא דכ"ע מותר. דזיל כתר
 מעמא כל זה נאסר מפני החרבן והגלות ההווה עלינו ואיך נשמח ובית קדשנו
 לשמח ואנו גולי' ועל א' אמרו פ' חלק אודנא דשמעא וטרא תעקר וזמרא בביתא
 דורבא בסיפא וכו' וא"ל תשמח ישראל גיל ועודך בעמים אבל היבא דליבא היבא
 דשמחת חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא כמלכ' בפח מותר. אך אם יהיה
 לדבר מצוה כמו לחתן וכלה וכיוצא נער יכתבהו דמות גמור הוא דהא אפי' זמרא
 דמנא ובמשתח היין שחן שתי החלוקות היותר חמורות גבי חתן וכלה וכיוצא
 וחתירו. כמנא דהטור א"ח סי' של"ח כתב בשם אב"י העזרי שמוטר בשבת לומר לגוי
 לנגן בכלי שיר בחופות דאמירה לגוי במקום מצוה שרי וכו'. הרי שקרא מצוה
 לנגן במשתח היין דחתימת דברי רמבם סוף הלכות תענית כך הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תושבחות או שיר של תוראות לאל' וכיוצא בהן על היין ע"כ
 והטור שם אבל מותר לומר שירות ותושבחות על היין בבית המשתה ע"כ וסמג ח'
 ט"ב הביא ב' שם כתב דלשמח חתן וכלה שהוא שיר של מצוה כותר. וכן פסק
 וכתב הוא מהר"ק ארו בקצוריו והגיה המניה וכן לצורך מצוה כגון בבית חתן
 וכלה הכל שרי ע"כ. ובכתב מרובע נר' מ"ש חר"ף פ' אין עומדין עלה דהחיא דמר
 עוקבא הא דאמרינן זמרא דפומא אסיר ח"מ כגון נגינות של אהבת אדם לחברו
 ולשבח יפה ביפויו כגון שהישמעאל' קורי' להם אשער אבל דברי שירות ותשבחו'
 וזכרון חסדיו של הבה אין אדם מישראל נמנע מואת ומנהג כל ישראל לאמרן בבתי
 חתני' ובבתי משתא' בקול נגינות ובקול שמחה ולא ראינו מי שמיחה בזאת עכ"ל.
 ומ"ש כל הקורא פסוק משיר חשירים ועושה אותו במין זמר כו' ברור הוא שלהכי
 נקט שיר חשירים להיותו שיר של אהב' של קדש ואסור לעשותו חול. וכן מ"ש
 הקורא פסוק בבית המשתה שלא בזמנו רצה בא' שלא בזמנו שלא לשכחת חתן
 או שלא לדבר בתורה ולא רצה לומר וראי שיהא אסור לומר פסוק בזמנו לכבוד ה'.
 ואינו רואה שיטל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלהלל לה' בזכרה כב"ה
 בשבתות רשומים ויום טוב יקרא דבר מצוה כמו לשבח חתן וכלה אשר כל שבת

קדש

פסק

שאלה

יש אהנו יודע עד מה בחכמת השיר ר' המוסקא ששח או שמנח
בני דעת מבני קהלנו יצו אשר בחנים וכמועדים ישאו קולם וירוננו
בבית הכנסת שיר ושבתח הלל וזמרה אין כאלהינו עלינו לשבח יגדל וארון עולם
וכיוצא לכבוד ה' בסדר ויחס ערך תקולות בחכמה הנזכרת ויקס אדם לגרשם
בשיח שפתותיו עונה ואומר כי לא נכון לעשות כן כי אם לשוש אסור והמזמור
אסור ותלולים כאשר חמה בחכמת הזמר האמור אסורים משחרב חבית משום אל
תשבח ישראל אל גיל כעמים ואותם הוציא לבוז בדבר זה בעיני ההמון אשר שמעו
את קולם עם חיותם רובם מתופשי התורה יצא נא דבר מלכו מלפני המורי בתורה
בתלכת אם יש אסור בדבר ואם קול הפוסל הוא זה או קול קרב למינו להלל יח

תשובה

הא מלתא איתא בפ' דגמין דגרסינן התם שלחו ליה למר
עוקבא זמרא מ'ל דאסיר שרטט וכתב לחו אל תשבח ישראל
אל גיל בעמים ולשלח להו מהכא בשיר לא ישתו יין אי מהו ח'א ח'מ זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קמ' וממאי דאמר דלא שלח ליה בשיר לא שמעי' דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמה לו לאסור לאסור זה דזמרא דפומא הוא ומה גס בראותו
שכתב הטור ארח חיים סימן תקס' ז' ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה וכו'
ושהרמבם ביאר בת"ש דאפי' בפה אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ"ל ואולי עינו ראה בשל אחרי' מ'פוסקי' ג' כל שונות אלו וקרא
זה דגמין בסוף סוטה אמר רב אורנא דשמעא זמרא תעקר אמר רבא זמרא בביתא
חורבא בסופא שנא קול ישורר בחלון חורב בסף ובפ' חלק ת"ר הקורא פסוק משיר
חשירו ועושה אותו כמין זמר כו' ולכן אמר כי לא טוב הדבר לשורר איך שיהיה
אכן מי לא ידע בכל אלה שכל מיני זמר לדבר מצוה מותר גמור הו' ודברי בר
עוקבא קראם מתנמנם ומה שדברו הפוסקים הנל קראם סרוגין ועל כן לא יצא
מלתא שום עושי אלה היתה המעמיק בעיניו כל הנאמר בזה במקומותיהם ימצא כי
ששה חלוק' בדבר שתי הנה כמעשה הזמר וארבע כבונתו וזמנו הא' זמרא דמנא
הב' זמרא דפומא הג' לשורר כמשתח חיון הד' לענג עצמו כמלכים ה' לשבח חתן
וכלה או דבר מצוה ואנו נוסיף בה עוד אחת ללמוד ההכנס או להתעסק בה לזיכרה
לעתורו במצות הא' זמרא דמנא הוא היותר המור לכולי עלמא דלחכי ידע מר
עוקבא רבוה לא יפקקו אלא דסד דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחכי לא כתב
להו בשיר דהוה משמע במנא כיון דלשתות ולזמר בפה א' וכתב להו אל תשבח
דמשמע בכל גונא אף בפה וכן הרמבם כתב ז' סוף ח'ל' תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמעי קול של שיר אסור לשמוח בהם ואסור לשמען
בפני החרבן ואפי' שירה בפה על חיון אסור וכו' עכ"ל הרי שאם' שהניגון בכלי אסור
ואפי' שירה בפה שקלה ממנו על חיון אמנם צריכים אנו להבין עתה לענין הכונה
והזמן דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא משתח חיון מותר מדכתב ר' ש' עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מ'ל דאסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נבין
אסור בעלמא בכל אופן וכ' התוספ' כן משמע מדקאמר ולישלח להו בשיר וגו'
פירוש

לכן הנני יוסף להפליא * עדה וקהלה שמעין קולי *

שלחו	לחוביל שי	לכן ישי	חבור	זמירות זה	בנגונים :
יגל	וירון בו	קרב לבו	מכל	חמדות חזן	ומטמונים :
ביקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אונים :
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לשיר	למו דוכסים	וחשמנים :
אחר	פאר העם	אשר העם	הכל	ברוב ימים	ורוב שנים :
חשיב	עטרתה	לישנותה	כימי	בני לוי	בדוכנים :
חביא	במוסיקה	מתוקקה	דברי	תהלותיו	וברננים :
יחרו	לגיל והון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים :
ולכל	דבר מצות	ועוז חרודת	חתן	וכלתו	ואב בנים :
תמיד	אנוש רוצה	יחי מוצא	שירות	ותשבחות	כוזמנים :
לכבוד	אדון עולם	כאראלם	לפצות	כעל עונב	כעל מינים :
לא עור	דבר מרי	לעם עכרי	יתן	בקול הכוז	גאיונים :
יראו	בכל בינה	היות מנה	גם לו	כמו הם ה-	מוזיינים :
חלש	במהלוטות	וכחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים :
בין כך	ערי יצמח	חלא ישמח	משח	במתנה	כשושנים :
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים :
יכת	כמוכן הוא	כעושהו	כזכות	פעולתו	במשמנים :
חיים	והצלחה	וכל שמחה	לועם	מחברתו	בכל פנים :
ער צור	למקדשו	בתודושו	ישיב	בשיר שפה	לנאמנים :

בפתח הזה מאז מקדם ולכן מבנות נעשות כוכיות ויראה הרואה כי נראה לעין המחבר
טוב שהקורא יגידו האותיות לאחור ויקראו למפרע מלו הזמר הגור' בפי כל מלהפך סדר
הנורות מהמורגל ועיניהם יפיתו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו נכל לא חש על כל אשר חכנו נקוד מהתכו' כי בסיר רוב מזיון הכל הסטה
מן ומחין הן בקריאה בסגס נכון למזמרים יסגוהו לבטות בספתותיהם המלות כהלכתן
בנ קודן וטעמן ודקדוקן לתפארת הקריאה והיא תהלתם ועתה ברוכים אתם קהל אמוני
אחרי אשר זכינו להתחיל לסלסל ונראתה וקמת בימינו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בסיר . תנו כבוד לה' לפאר מקום מקום מעט ושמחות מזה בהם בזמנים זמניהם .
ולמדתם אותם את בניכם להביא בחכמה מביא עם תלמיד כאמור בלוי' כי כן בטחתי
מינס זאת חבור זה לאורה ירבו לומדיה בישראל על מנת לסורר להדר אלהינו בם וכיוצא
בהם . ולהסיר מלב העקוב כל טיבא אס באלוי ומצא בבני הגולה חזיה אחד מן המתחסרי'
המרחיקי' כל חדש וכל בינה אשר אין להם חלק בה יחפון לאמור אשר דבר זה מדברים ולא
דיוק . ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת סאלה זה יח סבי' בהיותי מרביץ
תורה בקין פי' ארה יעא לסתום פה דובר בלבלה בנרון זה וחתמו עליו כל גאנני ויביא
אשר בימים ההם יראו רבי' ולא יראו מבטת לחכמה הזאת אף כי רוחם בקרבם יסחרם
ללמוד ולעשות . עד אשר תסוב חמת אבינו שבסמים ורחם יזכור יבנה ביתו נאזה קדם
ויפקוד את בני לוי למשפחותם לעתים ומחלקותיהם למזמרות והיו השירות בבית ה' וכל
תערה אף גילת ורכן מרוב טובי לא כיום הזה אשר כל א' ממנו שר בסירים עס לב רע
תקובר רוח ומעבודה קשה מזרת הגלות בפיו יסיר את הסירה ועליו לבו דוי
כי אז לא יבא מזמר בקהל ה' אשר לא יהיה לו על מה להשמח כספם
וזהבם אתם שרות וכרמים וה' להם לאור עולם על כן
יחדו ירננו כי עין בעין יראו בפניה' כיון
מהרה אמן :

יהודה אריה ממודינא בבחי' יצחק זל

אל כל און מלין תבחן שלום

שפת

אמת תכון לעד הוא המפורר במחברותיו באומרו מה תאמר חכמת הנבון
אל האחרים נבב בנבתי מארץ עבריים כי בפרוח חכמים כמו עשב בכל
מדע לפני' בישראל ויכבו מהם כל החכמות הרמות והאומות מכבדים ומנשאים אותם ועל
עבר כנפרי' גם היא כחמת מהנה לא נעדרה אמתם בתמים ומהם מאים לוקחה זאתי ומי
יסבח המלך דוד זקן ועמלו לא יזכור עוד אשר נמל לו מראם בסרר לימוד פרק בשיור לכל
בני אסף והיותם וירדותם ככתוב בספר דברי חמים להבונם משום השמעת קול והנח להם
כלים מאליהם זמרא רמנא וזמרא רפומא כי מספטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכוני ראשון ומני ועסה חסד להמשיכו משפט קדש. אכן קורות בתינו הזרים ורהיטנו
דרהיטנו מפוזרי' בארצות וילדי הזמן ככריס הספיקו להשיחם מכל דעה ולהעבירם מכל
השכלי כי אף ה' היה בעם ויזיקו ויסכלו וטעו כור רק מכל בינה ואף גם זאת בהיות'
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונם שמץ ממנה אחרי כן מולתם סריר מעיר
בדורות אלה באחרית הימים. והללו את פס ה' כי נשגב שלמה לבדו בימינו בחכמה
זו. ויחכם מכל האדם לא לבד מאומתנו כי ירמיהו וישעיה ערוך מאתמול לרבים אנשי עם
מתשפחות האדמה. אשר עכסרת את פני בהירות רוממות דוכסי מאכטוה גם מאמר
לפנים. וחי עוד לכבד אשר בחיים היום ירום ויגבה הורו והדרו אמן ומכאו חן חבוריו
במוסיקה מלסון אחרת אשר בספר החקון אצל אשר לא מישראל המה ועל ערבים בתוכם
תלו כנורותיהם ויאמרו ה' יקח עבריים זו כחו לאלהיו פעל ועסה להוסיף מחול על הקדש
לכבד חובנו ממה שחננו ואף הוא היה מתכוין לבחור את השם אשר קנה לו כנגד המברכי'
את ה' ויום יום לעומת מחברתו היה מביא איזה מזמור לדוד או ממכסירי תפלה או שכחה
הלל ומרת יה עד כי מסכיל לאסף קבץ כמה מהם והיו לאחרים בידיו וכאשר סוררו אנשי'
אותם והתענו על רוב טובם והמקשיבי' הזהירו כל אחר ערבה אזנו משמוע וישמע יתרוי'
חזקו עליו דברי סרירי עם ובראשם הנדיב המהולל לעולם כמה משה סלם ישמרו אלוה
ממנו. ויאל לתתם אל הדפוס להסאיר אחריו עם טוב מבנים כי הוא מתחיל אקר לא יוסב
ולא בהיותה כזאת בישראל. ולזכות חביריו היות כי יסוררו והרבים יפארו ויפראלים ירונו
במועדים ובחורשים של מנוה. גם אנכי מאז נמיתי במספר אנהביו הפצתי בו עוד מאד
והערתני עליו דברי. עד כי אסתיעא מלתא תורות לבורא כל וביא פנים עד משבר אשר
סברתי לראות פניו פה אמתו בא והסכים לשלם נדרו להדפוס ברבר הכרורי וכדי ליתן סכר
למביאיהם לכך מנחה וביחודי אמר להקרבא ליה מנחה בתפלה למטה איש האלהי הנזכר
כהונן וסראני ואותי בנה לעמוד על כל ברה שלא תבא על החבור לסדרו להדרו להגיה אורו
ולסקנות עינים על עבירות וחטאות הדפוס. והגם כי בהפך לאכל ככורי ואני מקור דמעה
על לבי חלל בני החומר זבולון כע' היר בחור בן כ"א פנס נעים זמירות קולו ערב ומראהו
כאזה אשר שפכו דמו כתי' חנם כח רוכחים מבני עמנו זה כמטה חרשים ברור זה ימח שמם
מאכה הנחם כפטי לא אשמע עוד בקול פרים ושרות. בכל זאת לא חפצתי להעביר על
המנוה אמרתי בספר זאת ירחם ה' על כשמתו וליתר היהודים תהיה לאורת ושמחה. הנם
א"כ אנכי ככב על עין המלאכה ומודיע במערי לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נעשה

שיר לשירים חסד לשלמה • אשר מר לכבודו חסד מלמו • ה' הקטן בבני עמו •
גדול חסדו באהבה סמו • ירדו המטות
לפי קומו :

בל תופשי כנור ותוף ונבל
חיום שאו זמרת וגם הטיבו
נגן תרועת קול ושיר חקשיבו
כל בעלי השיר געימי חבל •
כי תעריב לאל כמנחת חבל
זמרת רגנותיו אשר תקריבו
אליו • בנועם רב • וכס תשיבו
אפו • וגם יגון ואנחת אבל :

שירי שלמה חן מאד נאדרו
לשם שבו תרשיש וגם אהלמה
אףבם יזורעו וכס נטעו •
ובכל דבר מצות חלא ינברו
על כל בני גילם • וידם רמה
על פי אדני יחנו יסעו :

ונוסף עוד לחמר • למנצח חזמור • סובב סובב הולך הרות :

רשי ומירות אל ועל ח
רנו-גנים חן הוא משושב
מר ימי עולם ומסלו
יירו בתוך חבל ורחאו
רד שלמה זה בלי עצל
שוררים לימר כרב גיל
וערים חגים כמקחל-
דום ובול עילח לכר עיל

אחר גמר ספרו כי תם נשלם •
חקריב אותו לכמר משח סלם •

אל איש חיל רב פעלים תורה וגדולתו בלולים
ופריו קדש חלולים

ה' קניני ורומני הנטב כמה משה סלם יזו עושה חיל
וקוראם במנטובה

גם מתחיל גם מלפני גס מאז פתח לי און ה' אלהים ונחני להבין ולהורו בחכמת
המוסיקה רבתי ופרתי בחכמותי ברוב סרעפי בקרבי הפחעטעה נפסי לקחת
מראשית כל תרומת קול להודות לרוב בערבות בקול רנה ותודה כי זה קול האר' לכבר
את ה' כמה סהנאהו אים אשר כבדכתו ויהי ה' למשען לי ויתן כפי זמירות חרסות אשר
עשיתי בסר' רקמתי בקולות ערבות נעימות בימיכן כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולמועדים טובים ונפתי לא אכלא כי תמיד הגדלתי והוספתי הסתרלות להגדיל מזמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר סמתי חק גבול להרבה מהם בדרכי המוסיקה לבעבור
יהיה להם יתר טאת לאון אשר מלין תבחן ואחרי אשר חנני ה' לחזות כנועם ולהוכיח קולי
למעשהו ראותי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפס מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כ' לכבוד אבי שבסמים אשר עשה לי את הנפש הזאת ולעולם חודנו ונהנה
מדי דברי כי תרתי בלכי למי מקצבים אפנה להקריב על מזבח מנחת תודה זו ואסא
עיני וארא כי טוב תתי את דודי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אמנם
יודע כל סער עמי כמה מעלות טובות לגבר אשר דרכו נסדרה כמוך והנה סלם הודך
והדרך מוכב ארצה וראשון מביע הסמימה וגם מלסלת יחקך כודע למטב העוטה כסלמה
אור התפאר והעוז כי על כן בחרתי הסתוסף בכל ופעתך נחת מהודך עלי ועל פועל ידי
כוסף כי להיותי קסור בעבותות החסדים והטובות אשר גמלתני ואשר גמלו עלי הטלמים
הודיך כ' אכפרס מחול ירבון ראיתי חובה לעצמי לכבד מכבדו ולהקרי קרבני זה בהיכלך
ארו ומסירי אהודך זאת ועוד כי כמה פעמים במכותך יגעתי ומזאתי ותכנתי עמודי
הסור בשפתי רננות ואם כן אופה ממך הקול ומידך כתי לך והנה כי כן זאת מנחתי
כתונה נתונה מלוחים אליך כאור ואדיר ובמו פי אתחנן תיקר כא בעיניך וימיך תסעדה
וענותך תרבה והיה כאשר ירים משה ירו לקבלה בספר פנים יפות יהללוה בשערים
ותהי נסאת חן בעיני כל רואיה והנה עורני מדבר אשרו את כפי אל ה' בללותי ובבעותי
יפרוש עליך סכת שלובו וירומחך לרשת משכנות ההצלחה ויחולו עליך ועל כל באבאיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משה מאנטובה יום ר' חסון הספג

עובר מאהבה לארו

הנעיר מלמה מהארומים

א ב ג ד

1192
MVS

סיכמו
**השירים
אשר לשלמה**

מומרים ושירות ותשבחות אשר
חביא בחכמת הנגון והמוסיקה
לשלמה ד' ה' ו' ח' קולות
במר שלמה מתאדומים יצו
מדרי קק מאנטוכה
לחודו לח' ולזכר לשמו עליון בכל
דבר שבקדושה חרשה
בארץ:

מה ויניציאה ספג

במצות חשרים
פייטרו ולורניצו בראגאדיני
בבית יואני קאליאוני

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

ACQUISITIO
N. 59,786

[Res. Vm. 254]